

ІВАНИЦЯ Андрій Володимирович,

доцент кафедри загальноправових дисциплін

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ,

кандидат юридичних наук

ДАВИДЕНКО Діана Віталіївна,

здобувач вищої освіти,

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ

КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВІ ВІДНОСИНИ

Конституційно-правові відносини – це суспільні відносини, врегульовані конституційно-правовими нормами, тобто відносини суб'єкти яких наділяються взаємними правами і обов'язками згідно з приписами конституційно-правових норм. За змістом це найважливіші для забезпечення життєдіяльності суспільства відносини, спрямовані на здійснення народовладдя, забезпечення прав і свобод людини і громадянина, які після врегулювання їх нормами конституційного права набувають характеру конституційно-правових. Саме в рамках конституційно-правових відносин приписи конституційно-правових норм втілюються у поведінку суб'єктів конституційного права [1].

Конституційно-правові відносини включають в себе взаємодію різних суб'єктів права, таких як державні органи, громадяни, політичні партії, громадські організації та інші суб'єкти, що мають відношення до конституційного права.

Конституційно-правові відносини можуть мати вертикальну та горизонтальну спрямованість. Вертикальні відносини включають взаємодію між державними органами на різних рівнях влади, наприклад, між законодавчою, виконавчою та судовою владою. Ці відносини передбачають збалансовану розподіл влади та взаємодію органів відповідно до конституційних норм [2].

Горизонтальні конституційно-правові відносини виникають між різними суб'єктами права, які можуть бути державними органами, громадянами, політичними партіями, громадськими організаціями тощо. Ці відносини стосуються спільного дотримання конституційних норм, взаємного впливу на формування та здійснення правової системи країни.

Головною основою конституційно-правових відносин є конституція країни. Конституція встановлює основні принципи організації держави, права та свободи громадян, процедури прийняття рішень, механізми захисту конституційних прав та інші положення, що стосуються конституційного порядку. Вона є найвищим правовим актом в країні і має пріоритет перед іншими законами.

Механізми конституційного контролю є невід'ємною частиною конституційно-правових відносин. Ці механізми забезпечують контроль за відповідністю законів та дій державних органів конституції. Вони можуть включати конституційні суди, вищі судові органи та інші спеціальні органи.

Конституційно-правові відносини передбачають виконання конституційних норм і забезпечення їх дотримання всіма суб'єктами права. Державні органи зобов'язані діяти в рамках повноважень, наданих їм конституцією, і захищати права громадян. Громадяни, з свого боку, мають право вимагати виконання конституційних норм та захисту своїх прав у разі їх порушення [3].

Важливою складовою конституційно-правових відносин є механізми конституційного контролю. Це означає, що існують спеціальні органи або процедури, які здійснюють нагляд за відповідністю законодавчих актів та дій державних органів конституції. Це можуть бути конституційні суди, вищі суди, спеціальні конституційні комісії або інші органи.

Конституційно-правові відносини є важливим елементом демократичного правового державного ладу. Вони сприяють забезпеченню правової стабільності, захисту прав і свобод громадян, забезпеченню функціонування державних органів відповідно до конституції та збереженню правопорядку.

Конституційно-правові відносини виникають, припиняються або змінюються на основі конституційно-правових норм, у яких відображається і закріплюється державна воля і воля українського народу. Тобто всі без виключення суспільні відносини, незалежно від їх природи, сфери виникнення, способу існування тощо, набувають форму і характер конституційно-правових тільки у зв'язку з їх урегулюванням нормами конституційного права.

Отже, конституційно-правові відносини є невід'ємною складовою правової системи кожної країни. Вони визначають спосіб функціонування держави та забезпечують захист прав та свобод громадян. Ці відносини формуються на основі конституції, що визначає основні принципи організації держави, права та свободи громадян, процедури прийняття рішень та механізми захисту конституційних прав.

Механізми конституційного контролю є невід'ємною частиною конституційно-правових відносин. Ці механізми забезпечують контроль за відповідністю законів та дій державних органів конституції. Вони можуть включати конституційні суди, вищі судові органи та інші спеціальні органи.

Конституційно-правові відносини сприяють забезпеченню правової стабільності, демократичного функціонування держави та захисту прав та свобод громадян. Вони визначають основні принципи державного устрою, розподіл влади, гарантії прав громадян та механізми їх реалізації та захисту.

Список використаних джерел:

1. Погорілко В. Ф. Конституційне право України. К. : Наукова думка; Прецедент, 2006. 344 с.
2. Погорілко В. Ф. Конституційне право України. К. : ТОВ «Видавництво «Юридична думка», 2006. 544 с.
3. Кравченко В. В. Конституційне право України. К. : Атіка, 2006. 512 с.
4. Боняк В. О. Конституційне право України. Дніпропетровськ : ДДУВС, 2013. 296 с.